

SKI-AKTUELT

Arbeiderpartiet **Medlemsavis for Ski og Kråkstad Arbeiderlag** Nr. 2024-2

Til Ski-Aktuelt - juni 2024.

Ove Kjølstad:

De som kjenner meg vet at jeg holder med den blå siden av fotballen i Manchester og liker å erte den røde siden, men bildene som kom nylig fra deres fotballstadion i regnvær var sjokkerende. Regnet falt som en foss ned fra tribunen, og vannstrømmen som fløt under en del stolrader, minnet om strykene i Sjøa. Den stadion er i katastrofalt dårlig forfatning. Det samme er laget. Det er krise. Det sier alle, selv om de vant cupfinalen.

Også fans og tidligere spillere mener det. Ny deleier går offentlig ut og sier at organisasjonen bak også er i dårlig forfatning. Her må det skje store forandringer. Hoder må rulle hvis det ikke blir endring.

Dårlig kvalitet må erkjennes. Markedsavdeling liker nok ikke at det er såpass mye negativ omtale i media, men innser vel at noe må gjøres, og at det ikke nytter å dytte slikt bort, fra media. Klubben er for stor til det. Ny deleier tar det på den positive måten. Han bringer inn en ny daglig ledelse. Han stiller krav. Han tenker kreativt mht å finne nye måter å finansiere en stadionopprustning. Og det virker som han forsøker å få alle med på en felles dugnad.

Denne klubbkrisen minner om Arbeiderpartiets krise, men tilnærmingen til krisen er helt forskjellig. Det skal ikke snakkes om noen krise. Ledelsen ser ikke ut til å erkjenne problemene selv om «vannet fosser inn». Medlemmene fortviler. Samtidig senkes takhøyden for å diskutere problemene til et gulvnivå. Folk blir straffet for å ta opp problemene. Medlemmer reagerer med å melde seg ut.

I fotball betyr resultater alt, slik er det også i et parlamentarisk parti. Derfor skifter som regel klubber ut sin manager når resultatene uteblir, men ikke i AP. Hvorfor?

I mai avholdt vi et politisk verksted om partikrisen og diskuterte det vi kjente fra kriserapporten og andre kommentarer

som har kommet på nettet. Konklusjonen av den debatten var stor fortvilelse og oppgitthet over hvordan ledelsen har håndtert krisen. Vi ble bedt om å vente med å debattere krisen siden det skulle lages en kriserapport. Når den endelig kom, fikk ikke organisasjonen lov til å se eller debattere rapporten. Vi har blitt lurt til å ikke ta debatten. Dette er alvorlig siden partiet fortsatt ligger godt under 20% på meningsmålingene.

Selv i Stortingsgruppa får de ikke lov til å diskutere krisen fritt. Og de som uttaler seg blir straffet. Vi skal gi ros til Sverre Myrli som var den eneste i landsstyret som turte å kritisere partiledelsen.

Det politiske verksted oppfordret styret til å lage en uttalelse og sende til partiledelsen sentralt, regionalt og lokalt. Dette jobbes det med parallelt med utgivelsen av denne utgaven av Ski-Aktuelt. Mer informasjon om den kommer ikke her.

Det må dog sies er at partimedlemmer fra ulike miljøer var unisone om at partilederen ikke har en god hånd om partiet og partiets politikk. Han må nå se at det trengs nye krefter, også på toppen av partiet. Konklusjonen på diskusjonen om en uttalelse vil bli sendt direkte til medlemmene våre.

Håkon Lie sa en gang at «Arbeiderpartiet er faen ingen søndagsskole» Et utsagn jeg ler godt av siden jeg gikk på søndagsskolen nettopp på Folkets Hus. I dag hadde nok Håkon sagt det på følgende måte: «Arbeiderpartiet er faen meg blitt en søndagsskole».

Ny og ung i kommunestyret.

Sunniva Salvesen:

Det å være ny og ung i kommunestyret har både vært en bratt læringskurve og veldig givende. Jeg har blitt tatt utrolig godt imot, både av gruppa og av kommunestyret. Jeg har opplevd støtte, motivasjon og inspirasjon av både de andre i gruppa, lokallaget og i kommunestyret. Det å få ansvar for å fronte saker som er

viktige for oss unge er absolutt en veldig stor tillitserklæring, som jeg setter veldig høyt.

Den siste måneden har jeg vært veldig opptatt av Ski bibliotek. Jeg ble veldig skuffet over at kommunen valgte å stenge meråpent-tilbudet, og ikke så hvilken betydning biblioteket har for barn og unge i kommunen. Biblioteket er en av de beste møteplassene vi har, hvor alle er velkomne og får det samme tilbudet uansett hvem du er. Det bidrar virkelig til sosial utjevning og inkludering.

Kostnaden med å sette inn økt vakthold mener jeg at er liten i forhold til gevinsten ved å klare å opprettholde tilbudet. Dette håper jeg virkelig at også styringspartiene tar på alvor, og tar med seg inn i budsjettforhandlingene til høsten.

I tillegg sendte jeg inn en interpellasjon med opprop for å slutte å handle varer produsert på okkupert jord i Palestina. Denne ble dessverre ikke vedtatt, men de siste dagers hendelser har vist hvor viktig det er at vi i Nordre Follo Arbeiderparti fortsetter å kjempe for dette.

Dagens unge står ovenfor mange utfordringer og bekymringer, som for eksempel psykisk uhelse, stadig mer klimaendringer, et krevende boligmarked, osv. Derfor er det veldig viktig at Arbeiderpartiet fortsetter å få unge stemmer inn i politikken og inn i kommunestyret.

Hva er det mulig å gjøre?

Arvid Herland:

Det er tøffe tider for mange om dagen. Det er dyrtid og mange sliter økonomisk.

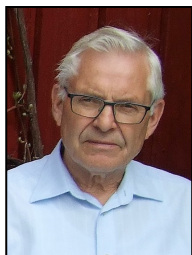
Vi har nå måttet venne oss til et prisnivå på varer og tjenester som var utenkelig for få år siden. Ingen sulter i Norge, men mange sliter så det holder. Å stille seg i køen for matutdeling er siste utvei for mange.

En slik situasjon får vonde følger for mennesker som i utgangspunktet er ressur-

(Fortsetter på side 2)

Kort og godt ...

Enkelte av skribentene i denne avisa uttrykker stor mistillit til partilederen. De

viser til erfaringer fra lagidretten, hvor «trener/manager sparkes dersom laget gjør det dårlig. I lagidretten er det enkelt å måle resultater - ett blick på tabellen er nok.

Politiske partiers innsats blir målt med synsing/meningsmålinger hvor tilhengere og motstandere har samme mulighet til å påvirke resultatet. Dagens målinger er historisk sett dårlige for partiet. Selv om det etter regjeringsskiftet er fattet en lang rekke vedtak som har gjort hverdagen enklere for mange, gir det ikke positive utslag på målingene. Mediene har her stor påvirkning, og vi ser hver dag hvordan pressen og NRK/ TV2 stadig prøver å svartmale regjeringens innsats. (Gjett hvilken opposisjonsleder som har klippekort i Dax18, politisk kvarter og Debatten).

Jeg tror også det, av og til, internt kan være nødvendig å friske opp hukommelsen rundt disse viktige vedtakene. Mange av dem rettet opp urettferdige vedtak fattet av Solbergregjeringen.

Vi bør også tenke over at ledelsen vår ikke er ansatt, men valgt av partiets øverste organ, landsmøtet. Derfor bør vi, i hvert fall eksternt, støtte opp om den ledelsen vi har.

Intern krangel for åpen en scene ser vi ofte i Arbeiderpartiet. Det gagnar kun opposisjonen. Se hvordan Høyre er musestille, selv om de må ha hatt mange interne diskusjoner rundt lederens skandaløse opptreden.

I forrige lederartikkel tok jeg opp næringsministerens løfte om å ta bedre kontroll over lederlønn og bonus i selskaper hvor staten har «eierkontroll». Det var tydeligvis et soloutspill som etterfølgeren ikke vil prioritere.

«Overklassens mytteri» kaller Klassekampen det når styrelederen i Kongsberggruppen nærmest «peker nese til regjeringen» og forteller at det ikke blir noen endring på lønns- og bonusordningene i selskapet. På NRK Dagsrevyen virket det som ministeren «la seg flat» for denne beslutningen. Hva ville skjedd med styreleder i et privat-eid selskap som gir fullstendig blaffen i pålegg fra en majoritetseier?

Slik vil vi ikke ha det - Kort og Godt!

(Fortsatt fra side 1)

sterke. Hverdagen blir rett og slett for slitsom. Det har ført til en urovekkende økning i antall personer som har fått psykiske problemer. Særlig vondt er det at det har rammet så mange svært unge mennesker.

Ungdomstiden er i utgangspunktet en meget sårbar tidsperiode i livet. Ikke alle kommer fra stabile familieforhold og har derfor en ekstra tung bær med seg inn i ungdomstiden. Sjansen for å komme inn i et belastet rusmiljø kan da være overhengende. Blir man først hektet på narkotiske stoffer, er det vanskelig å komme ut av det. Dyrt er det også. Veien videre kan bli å havne inn i en kriminell løpebane.

Det skremmende nå er økningen av ran og vold i Ski sentrum. Det nye er at det er mindreårige, under den kriminelle lavalder som utfører dette. Ran av barn og ungdom er svært traumatisk for den som blir utsatt for det. Slike hendelser drar man med seg videre i livet. Derfor er det så viktig å sette en stopper for denne utviklingen så raskt som mulig.

Men hvilke muligheter har vi for å stoppe kriminelle mindreårige? Vår nye ordfører går ut i ØB og kaller det krise. Jeg velger langt på vei å tro henne på det. Hun har henvendt seg til justisdepartementet, sammen med andre ordførere, men derfra var det lite å hente visstnok.

Men noe kan vel gjøres. Politiet kan bare med sin tilstedeværelse forhindre bråk og uro. Politiet kjenner også igjen gjengangere, og da er det mulig å ta ransaker på åpen gate. Ellers har ikke politiet så mye utstyr i verktøykassa til å gjøre noe. Barn og ungdom som begår kriminalitet, og er under den kriminelle lavalder, blir i svært sjeldne tilfeller fengslet.

Disse personene trenger hjelp av det offentlige. Men hvordan er det store spørsmålet? Det er dette som er så vanskelig viser det seg, gang på gang. Opphold på barnevernsinstitusjoner har i mange tilfeller vist å ha liten eller ingen effekt. Tilbake står da oppgitte foreldre som ikke vet sin arme råd.

Her finnes altså i de fleste tilfeller ingen «quick fix» løsning. Vi må så godt vi kan prøve å skape gode ungdoms og skolemiljøer som inkluderer alle. Det er en jobb å gjøre som haster.

Grunnlovsfedrene og milliardærene.

Eirik Haugen:

Da Grunnloven ble laget i 1814, var grunnlovsfedrene opptatt av at ingen privilegier skulle kunne arves. De var nok opptatt av erfaringene som førte til revolusjonen i Frankrike. I Grunnloven av 1814 ble det derfor tatt inn en bestemmelse med følgende ordlyd: «Ingen grevskaper, baronier, stamhus og fideikommissar må for ettertiden opprettes».

I Norge var det to grevskaper; Laurvigen (omfattet Larvik, Tjøme og deler av Sandefjord) og Jarlsberg (ble nedlagt i 1893 da den siste norske greven Peder Anker Wedel Jarlsberg døde i 1893. Adelsloven av 1821 ble nyttet for å legge ned grevskapet. Baroniet i Rosendal ble opprettet i 1678. Universitetet i Oslo fikk arverett til Rosendal dersom stamhusbesitterens slekt døde ut. Dette skjedde i 1927.

Det var Adelsloven av 1821 som satte i gang prosessen med å avskaffe adelige titler og privilegier i Norge. Det var betydelig motstand mot endringene i 1814, blant annet fra Severin Løvenskiold som mente kongen hadde skjenket hans familie evig adelskap.

Fra tidlig 1900 og til vår tid har skipsrederne vært de som har hatt størst formue i Norge. Etter andre verdenskrig lot Arbeiderpartiregjeringene stort sett rederne være i fred. Rederiene sørget for valuta til landet, noe som gjorde utviklingen av velstand bedre for det brede lag av folket. Rederne la seg også lavt i media, og hadde ikke behov for vise sin rikdom offentlig. Det var derfor ikke de store motsetningene mellom Arbeiderpartiregjeringene og rederne.

Utviklingen etter 2000 har vært helt annerledes. Norge har nå ca 400 milliardærer. Noen flytter til Sveits for å slippe skatt. Det fins rike folk som har flyttet dit, som roser alt ved landet. Men husk: Sveits var det siste vestlige landet der kvinner fikk stemmerett – på føderalt nivå i 1971 og lokalt nivå den siste kantonen i 1990.

Milliardærene i Norge kommer nå fra ulike bransjer, blant annet lakseoppdrett

(Fortsetter på side 3)

(Fortsatt fra side 2)

har skapt et betydelig antall milliardærer. Utfordringen for demokratiet er at mange med store formuer nå også deltar i den politiske debatten med de påvirkningsmuligheter det gir for dem.

Hvordan skal Arbeiderpartiet møte denne utfordringen? Nå arver jo folk privilegier, det vil si betydelige formuer. Dette ville grunnlovsfedrene unngå med adelsloven. Jeg kan ikke se noen annen mulighet til å oppfylle grunnlovsfedrenes ønske om at ingen skal arve privilegier: Vi må innføre en skyhøy arveavgift i Norge på linje med USA og Storbritannia. I disse landene ligger den på 40 prosent over bunnfradraget. Det er ingen grunn til at Witsøe eller Andresen-arvinger som ikke har skapt verdien selv, skal være blant Norges rikeste. De vil uansett ikke lide noen nød.

Glimt fra mitt utsyn.

Kjell-Arne Ekeberg:

Lokalt:

Situasjonen i vår kommune, og i våre nabokommuner, er vel «til å leve med». Den nye posisjonene strever med å

realisere sine valglofter. Rullering av Kommuneplanen er viktig. Noe av innholdet fikk vi jo inn ved «kampvotering», og vil trolig bli endra.

Dagsaktuelt er (topp) fotballens kår på Sofiemyr. Her kjemper vår partigruppe en viktig kamp, med virkning både på kort og lang sikt.

Vi kan glede oss over at kommunepartiet er vitalisert. Gode møter er arrangert!

Styrtregnet nylig førte til lekkasjer i mange bygg. Nedbørsmengden var jo ikke spesielt stor, ca. 30 mm, men kom på veldig kort tid. Understreker betydning av arbeidet for god/bedre håndtering av overflatevannet.

Snakka med noen kommunalt ansatte i Park og idrett i dag. De hadde befarings på Ski stadion. Der planlegges utskifting av tartandekket på løpebanen. Kan bli dyrt! Hva med å se dette prosjektet i sammenheng med idrettsanlegget, som vel trolig skal bygges på Vevelstad?

Nasjonalt:

Lave tall på meningsmålingene. Jeg syns at regjeringa får lite uttelling for arbeidet sitt. Mange grep er tatt for å bedre situasjonen i ulike deler av landet.

Ellers noteres at USA skal investere 2 milliarder på Rygge flystasjon. Denne, som en av de mange basene som skal bygges ut i hele landet. Etter mitt syn må vi fortsatt stå fjellstøtt på ikke å akseptere atomvåpen på norsk jord.

Den pågående streiken handler ikke mest om penger, men tariff- og forhandlingssystemet. Dette er arbeids- og samfunnspolitikk. Jeg støtter regjeringas linje om at Staten fortsatt skal ha ett tariffsystem, for å sikre lik lønn for arbeid av lik verdi - gjennom en balansert lønnsdannelse.

Våre skatteflyktninger har hardtslående talsspersoner. IT-gründeren Rune Syversen erklærte nylig i et intervju i E24 demokratiet i gamlelandet for dødt. Norsk politikk, mener han, er basert på løfter som man løper fra, så fort man er valgt. Den ikke-ukjente finansmannen Jan Petter Sissener, mener at Støre har «tråkket i stykker bunnplanken i vårt folkestyre» ved å utnevne Anniken Huitfeldt til ambassadør i Washington. (Aftenposten 030624). Ja, ja, Sissener, dine samfunnsanalyser er ikke veldig overbevisende.

Trist (finner ikke et bedre ord akkurat nå) er det at regjeringa igjen er kommet i en statsråds Krise. Vil dette «sirkuset» ingen ende ta?

Regionalt:

Mens Danmark kan hygge seg med å ha fått en ny konge, må svenskene slite med et stadig større ekstremt høyreparti, Sverigedemokratene. Eksempel på at høyresida i Sverige «nærer en slange ved sitt bryst».

Natoland, herunder Norge, blir stadig mer involvert i krigen mellom Ukraina og Russland. Vi får arbeide for - og håpe - at vi ikke kjører oss inn i en situasjon med «no way of return»...

Globalt:

På den «andre sida av dammen» pågår et politisk sirkus. Det er nærmest utrolig at Republikanerne igjen nominerer Trump. Skulle tro vi var i Andeby, med Donald som ordførerkandidat.

Gazakrigen, en skamplett. Rystende, inntil marginen. Grusomhetene er nesten ikke til å fatte. I lys av «Osloprosessen» og mange fredsforøk etter denne, greier jeg ikke helt å tro på den såkalte tredelte prosessen til fred og gjenoppbygging.

Til slutt den internasjonale flyktningssituasjonen. Den er igjen i skyggen av pågående kriger og konflikter. I fjor tok rundt 370 000 migranter seg ulovlig inn i Europa. Denne situasjonen vil trolig få mye oppmerksomhet ved valget til nytt EU-parlament. Høyrekreftene, herunder de sterkt nasjonalkonservative, ser ut til å samle seg. Illevarslende!

Den norske Flyktninghjelpa, som ledes av hedersmannen Jan Egeland (statssekretær for Ap i UD 1992-97), har konkludert med at vi overser at den humanitære krisen er blitt den nye normalen. Ni av de ti landene Flyktninghjelpa mener er de mest oversette flyktningkrisene i verden, er i det sentrale Afrika. Det tiende landet er Honduras. (Aftenposten 030624).

Men, verden må gå videre, kamerater, den har intet annet sted å gå...

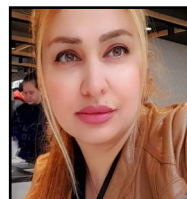
Vi ses vel på div. valgkamparrangementer framover.

Gode partikamerater, ha en fin sommer!

Ungdommens fremtid - en politisk prioritet.

Derin Mahmood:

I dagens samfunn står ungdommen overfor mange utfordringer, og det er avgjø-

rende at politikken reflekterer dette. Som mor til en 14-årig gutt ser jeg daglig hvordan ungdomstiden kan være både utfordrende og stress.

Det er viktig at vi som samfunn og politikere fokuserer på hva vi kan gjøre for å støtte og inkludere ungdommene våre.

Ungdomstiden er en periode preget av store forandringer, både fysisk og mentalt. I tillegg til de vanlige utfordringene med skole, venner og identitetsutvikling, møter dagens ungdom en verden som er mer kompleks og krevende enn noen gang før. Sosiale medier, prestasjons-

(Fortsetter på side 4)

(Fortsatt fra side 3)

press og en stadig mer usikker fremtid er bare noen av faktorene som kan bidra til stress og usikkerhet.

Vi som arbeider i partiet, har en unik mulighet til å gjøre en forskjell for ungdommene våre ved å fokusere på følgende områder:

Psykisk helse:

Mange unge sliter med psykiske helseproblemer som angst og depresjon. Vi må øke tilgjengeligheten av psykologiske tjenester og skape trygge rom hvor ungdommer kan snakke om sine følelser og bekymringer. Eksempelvis kan vi arbeide for flere skolepsykologer og lavterskel helsetilbud.

Utdanning og arbeid:

Skolesystemet bør tilpasses for å møte dagens behov. Det er nødvendig med fleksible utdanningsløp som gir ungdom muligheter til å utvikle seg i tråd med sine interesser og ferdigheter. Vi kan jobbe for å implementere mer praktisk og variert undervisning, samt styrke yrkesfaglige tilbud.

Inkludering og deltakelse:

Ungdom må få mulighet til å delta aktivt i samfunnet. Dette kan gjøres ved å inkludere dem i beslutningsprosesser og skape arenaer hvor de kan uttrykke sine meninger og bli hørt. Vi kan for eksempel etablere ungdomsråd og involvere ungdommer i kommunale prosjekter.

Sosial støtte:

Vi må bygge sterke sosiale nettverk som kan støtte ungdommen. Dette inkluderer både familie, skoler og lokalsamfunn. Vi kan fremme initiativ som mentorprogrammer og fritidsaktiviteter som styrker fellesskap og tilhørighet.

Forebygging av kriminalitet:

Det er viktig å fokusere på forebyggende tiltak for å hindre at ungdom faller inn i kriminalitet. Dette kan innebære alt fra fritidstilbud og mentorordninger til tett oppfølging av utsatte ungdommer. Vi kan arbeide for å styrke lokale ungdomsklubber og idrettslag.

Som samfunn må vi huske at ungdommene våre er fremtiden. Ved å investere i deres helse, utdanning og inkludering,

Medlemsavis for Ski og Kråkstad arbeiderlag.

E-post: skiogkrakstad@gmail.com

Utgiver: Ski og Kråkstad Arbeiderlag.

Redaktør: Olaf Nilsen.

E-post: olme41@gmail.com

Arbeiderpartiet

Navn og adresse:

bygger vi et sterkere og mer robust samfunn. Vår oppgave som politikere er å legge til rette for at alle ungdommer får mulighet til å lykkes og trives. La oss sørge for at ungdommenes stemmer blir hørt, og at deres behov blir møtt. Det er en investering i vår felles fremtid.

Jeg vet ikke hva jeg skal stemme. Ække det rart?

Jack Valø:

Årsaken er mangel på tillit, løgn og bedrageri blant mange av våre øverste folkevalgte. 1/3 av folket stemmer ikke og det er også økende. De fleste begrunner det med: Hva er viten? Arbeiderpartiet kan ikke behandle medlemmene som «nyttige idioter» og forvente halleluja og applaus. Det er «urolig i de folkets rekker». Vi er ikke Korea.

Politikere må ha høy standard og gjør de «kriminelle handlinger» må konsekvensene bli større, ikke mindre, enn hva vanlige folk ville fått av konsekvenser. Har du gjort noe kriminelt som folkevalgt! – Kom deg UT! F.eks Moxnes. Jeg kan ikke begripe at han fortsatt får luften sine meninger på talerstol og i medier.

Mange eksempler på – beskyttelse - de er så dyktige. Dersom ikke tilliten til politikere endres, vil færre ønske slike verv. Det blir da flere, med dårlig kompetanse og skjulte agendaer, som styrer landet vårt. Å være god i muntlig blir da ett, av få, kriterier.

Jeg glad jeg ikke har barnebarn. Hvordan er det om 50 år? Det blir flere og flere eldre. Europa er i ferd med å bli ett stort gamle hjem. De som skal ta seg av de

eldre senere, er unge nå. Man høster som man sår!

Pengebruk:

- Nytt regjeringkvartal til 50 milliarder. +30 milliarder til før det er ferdig? Men å øke innsatsen for nødvendige fritids-tilbud det har vi ikke råd til. Utrolig! Fakta:
- 70% av barn fra lavinntekstsfamilier er ikke med i fritidsaktiviteter.
- 80% av barn fra høynntekstsfamilier er med i fritidsaktiviteter.

«Vippsran» blir vel årets ord fra Norsk språkråd.

Politi-Videoen fra Kongsberg om politivold. Er dette virkelig greit?

NAV:

Oppsøk NAV for å få hjelp og du skjønner hvordan det er å være mistenkt.

Helse:

Kjerkhol hadde hakk i plata om «Vi må ha fagfolk». Når folk har ligget i sin egen avføring noen dager så spiller det liten rolle om den som hjelper deg har mastergrad. (Som kanskje også er en kopi av andres arbeid).

Leder og trener:

Mange idrettslag/klubber presterer forskjellig på bakgrunn av treneren/ lederen. Trenere og ledere skal få laget til å prestere best mulig. Oppnås det ikke: Hen får sparken. Dette burde gjelde på samme måte i politikken, men det gjør det ikke!

Valgkamp og valgkampløfter:

- For folk flest.

Hvilket parti innfrir mine «utradisjonelle» synspunkter?

Sannheten er alltid det beste argumentet.

